

בתי המשפט

פ 008467/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 04/01/2009

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

בעניין: פרקליטות מחוז ת"א - פלילי

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד הדס יקיר במקום עו"ד בן-סימון

נ ג ד

פיטשון יהושע - בעצמו

הנאשם

קבלר

ע"י ב"כ עו"ד

1

2

גזר - דין

3

4 נגד יהושע פיטשון, יליד 1976 (להלן: "הנאשם") הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות לפי
5 סעיפים 348(א) בנסיבות 345(א)(3) + 25, 349(ב) + 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ועבירה לפי
6 סעיפים 3(א)(6) + 5(א) לחוק מניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 + סעיף 25 לחוק העונשין, (ראו
7 הכרעת דין בעמ' 4 לפרוטוקול).

8

9 לשם הבהירות ייאמר, שהעבירות התגלו כתוצאה מפעילותו של ערוץ 10, שחשפה שמונה עשר
10 חשודים, והנאשם ביניהם.

11

12 במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם שבחודשים נובמבר-דצמבר 2007, נהג לשוחח בצי'אטים, שבין
13 השאר איפשרו למשוחחים לצפות זה בזה באמצעות מצלמת אינטרנט. בשיחות אלה התחזה
14 הנאשם כדניאל, רווק בן 27, מחנך גופני. הנאשם שוחח עם מרים מיכאלי – רצולסקי מערוץ 10,
15 (להלן: "התחקירנית") שהתחזתה לקטינה בת 13. הנאשם הודה שלשיחות היו תכנים מיניים
16 בוטים כמפורט בכתב האישום. באחת השיחות, הנאשם התפשט ואונן מול המצלמה. בשיחה
17 אחרת הוא הראה לבת שיחו סירטון וידאו פורנוגרפי ואמר לה שבאמצעות הסרטון ילמד אותה
18 כיצד לענג את עצמה. בשיחה האחרונה קבע הנאשם פגישה עם התחקירנית. ביום 12.12.07 הוא
19 הלך לבית התחקירנית, על מנת לשהות איתה ולממש את התכנים המיניים שהביע בשיחות. באותו
20 בית פגש הנאשם בשחקנית, שלאחר חילופי דברים קצרים עם הנאשם, יצאה מהחדר והמפגש
21 הופסק.

22

23 הנאשם הורשע על פי הודאתו, וקודם לעונש הוזמנו בעניינו תסקיר משירות המבחן (להלן:
24 "התסקיר"), שאותו ערכה קצינת המבחן טלי עדן וחוות דעת מהמרכז להערכת מסוכנות (להלן:
25 "חוות הדעת"), בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, תשס"ו-2006, שאותה ערכה
26 הקרימינולוגית מירב בוקשיצקי.

בתי המשפט

פ 008467/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 04/01/2009

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

1
2 **שירות המבחן** - במהלך האיבחון שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין. אשתו
3 שולבה בקבוצת תמיכה לבנות זוג של עברייני מין.

4 שירות המבחן נדרש לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בוגר שתיים עשרה שנות לימוד, שרת שירות
5 צבאי מלא, הוסמך כשף מקצועי, נשא לפני כ-3 שנים את מי שהייתה חברתו במשך חמש שנים
6 קודם לכן. חרף מיסוד הקשר, והעובדה שאשת הנאשם הייתה בהריון, בתקופה הרלוונטית
7 התאפיינו יחסי בני הזוג בריחוק פיזי ורגשי. להערכת השירות הנאשם בחר להתמודד עם הריחוק
8 מאשתו בבריחה לצ'אטים אינטרנטיים שהביאו אותו להתמכר לצפייה בפורנוגרפיה באינטרנט,
9 כולל קיום יחסי מין וקשרים עם קטינות כולל העבירות נשוא ההרשעה.

10 שירות המבחן מדגיש את התייחסותו הרצינית של הנאשם למעשיו, האחריות שהוא מקבל על
11 עצמו, החרטה, הבושה והצער שהוא מצטער על הפגיעה ועוגמת הנפש שגרם לאשתו ולמשפחתו.

12 **המסוכנות המינית** - בתסקיר ובחוות הדעת מסקנה זהה לפיה, המסוכנות המינית שהנאשם עלול
13 לסכן אחרים היא ברמה נמוכה. המסקנה מתבססת על תוצאת ההליך הטיפולי שעבר הנאשם
14 אשר הביא אותו להבנת מעשיו ותוצאותיהם.

15 **ההמלצה** - השירות ממליץ להסתפק בענישה מרתיעה צופה פני עתיד, בנוסף להעמדת הנאשם
16 במבחן למשך שנה.

17
18 **ראיות לעונש** - אשת הנאשם וחברו אלעד וולפמן העידו כעדי אופי. הם נדרשו למזג הטוב,
19 לתיפקודו החיובי במישור הזוגי וההורי. הם הדגישו את התמודדותו של הנאשם עם מצבו
20 התעסוקתי והאישי לאחר פרסום הפרשה.

21
22 בנוסף הגיש הסנגור מכתב פיטורים ממעסיקו של הנאשם ומכתבים שכתבו אימו ואחיותיו.

23
24 **הטיעונים לעונש**

25 **התובעת**, עו"ד בן סימון, נדרשה לחומרת העבירות נשוא ההרשעה, בהתחשב בקלות שניתן לבצען
26 באמצעות שימוש באינטרנט. היא הדגישה את תוכן המיני הבוטה של השיחות, את התערטלותו
27 של הנאשם בפני המצלמה וצילום המעשה המיני, כשאת כולם ביצע הנאשם בידיעה סובייקטיבית
28 שבאותה עת קטינה בת 13 צופה בו.

29 פן מיוחד של חומרה, יש לדעת התובעת, בעובדה שהנאשם לא הסתפק בקשר האינטרנטי
30 ומהעולם הוירטואלי עבר למציאות. הוא שוחח בטלפון והלך לפגוש במי שמבחינתו היתה קטינה,
31 בת 13, ועשה כן על מנת לקיים איתה יחסי מין אסורים.

32 התובעת לא התעלמה מנסיבות לקולא ביניהן הודאת הנאשם, עברו הנקי והפרסום הנרחב שפגע
33 בו. לדעתה, אין באלה להצדיק גישה סלחנית. לטענתה ראוי להשית על הנאשם קנס ומאסר,

בתי המשפט

פ 008467/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 04/01/2009

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

ששנה מתוכו לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי. עונש זה תואם את העונשים שהוטלו על מעורבים
אחרים בפרשה, תוך התחשבות בהבדלי הנסיבות שבכל מקרה ומקרה.

הסנגור - עו"ד קבלר, ביקש באופן טבעי להתחשב במרשו. הוא נדרש בהרחבה לעובדה שהעבירות
התגלו על ידי תחקירני רשת טלויזיה מסחרית, שנדרשו בסך הכל להיכנס לאתרי שיחות פתוחים
באינטרנט. לדעתו בדרך פסולה, שמטרתה יצירת עניין תקשורת. כ. לים ערוץ 10 את הנאשם
ברבים, בכתבה ששודרה לאחר פרסומי פרומו תכופים, ללא התחשבות בנוק שהפרסום החוזר
ונשנה גורם לנאשם פעם אחר פעם. הסנגור הפנה לגזר דין שיצא מלפני כב' השופט אפרתי בעניינו
של נאשם אחר בפרשה, בו גינה את מעורבותה היתירה של הממלכה השביעית. כמו כן הפנה לפסק
דינו של בית המשפט העליון בע"פ 347/75, **פוקה הירש נ' מדינת ישראל**, פ"ד (ל)3, 197, שם הוקל
עונשו של עבריין בשל פרסום פוגע.

הסנגור הדגיש שהפרשה נשוא הודאת הנאשם היא הסתבכותו היחידה בפליליים. הסתבכות זו לא
יצאה מגדר ניסיון ולא כוונה לקורבן אמיתי. תחקירני הרשת חשפו את הנאשם בסיטואציה
אישית, כאשר מהעבר השני של המדיה צופים בו התחקירנים המונעים משיקולים מסחריים.
הסנגור ביקש ליתן משקל לקולא לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לקשייו בתחום המשפחתי
והתעסוקתי לאחר הפרסום, לחרטתו המיידית ולהשתתפותו בהליך הטיפול, שהניב שינוי חיובי.
על פי התסקיר וחוות הדעת הנאשם מצוי ברמת מסוכנות נמוכה, שמשמעה, לדעת הסנגור, העדר
סיכון. בכך שונה הנאשם מנאשמים אחרים בפרשה. כמו כן נטען שיש להתחשב בארבעת
החודשים בהם היה הנאשם עצור במעצר בית, בפיטוריו ממקום עבודתו, במשבר המשפחתי
שכמעט והביא לפירוק הנישואין, הפסקת ההריון ואובדן בנו של הנאשם. חרף כל הקשיים חזר
הנאשם למעגל העבודה והשתלב כמחסנאי במפעל שוקולד.

הסנגור ציטט מפסיקה, שיצאה מלפני בתי משפט שונים, בהם גם מי שביצעו בפועל מעשים
מגונים בקטינים, זכו להתחשבות ולא תמיד נידונו למאסרים ממומשכים שריצויים מאחורי סורג
ובריח.

הסנגור בדעה שמשקלן המצטבר של כל הנסיבות לקולא, מצדיק הטלת מאסר מותנה, כפי
שממליץ שירות המבחן.

ב"כ שני הצדדים הגישו אסמכתאות.

הנאשם – פנה לבית המשפט וביקש לקבל שהפנים את החומרה שבמעשיו, אשר פגעו במשפחתו,
בפרנסתו ובשמו הטוב.

בתי המשפט

פ 008467/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 04/01/2009

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

לאחר ששמעתי העדים וטיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי בתסקיר, בדו"ח הערכת מסוכנות, במסמכים ובאסמכתאות, שקלתי מכלול הנסיבות וערכתי האיזונים הצריכים, הגעתי למסקנות כדלקמן:

1. ככלל - הרתעה, מניעה, שיקום וגמול, הם ארבעת השיקולים שמנחים את מלאכתו של בית המשפט בשלב גזירת הדין. בית המשפט חייב לאזן בין שיקולים אלה תוך התייחסות לאופי העבירות נשוא הדיון ונסיבות ביצוען, ראו פסקי הדין בע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד (2), 421, ובע"פ 405/06 מדינת ישראל נ' חלייחל ואח', תק-על 2006(2), 1308. יש ובמקרים מסוימים מלאכת האיזון קשה מאוד. לקושי הזה נדרש המשנה לנשיא בית המשפט העליון, כבוד השופט מ. אלון בע"פ 1399/91 ליבוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 177, 179 (1993), באומרו:

"גזירת הדין, מידתה ושיעורה, קשים הם שבעתיים מהכרעת הדין, ... שהרי מעצם מהותם וטיבם (הכוונה: לארבעת שיקולי הענישה - ד.ר-ש) אין בהם אלא משום הכוונה כללית לשופט בעשותו במלאכת הענישה, ואין בהם אלא משום נקודות מוצא בלבד. ומוכן ואין צריך לומר ששיקולים אלה, לעתים רחוקות עולים הם בקנה אחד, ולעתים קרובות נוגדים הם זה לזה. זיווגם של שיקולים אלה והאיזון ביניהם, קשים הם כקריעת ים סוף, ויישומם להלכה ולמעשה במקרה המסוים שלפני השופט מסור הוא לחכמתו, ללבו ולמצפונו".

2. העובדה שמעשי העבירה אינם חורגים מגדר ניסיון, לא בהכרח מפחיתה מחומרתם. החוק לא מאבחן בין מעשה שלא הניב תוצאה למעשה מוגמר, וקבע לצידם עונש זהה.

3. במקרה שבדיון - המעשים בהם הורשע הנאשם כוונו, ומבחינתו הסובייטיבית בוצעו – בקטינה, שהמחוקק רואה אותה כקורבן חלש שניתן לנצלו ולהשיג באמצעותו בקלות טובות הנאה מיניות. לפיכך פורס המחוקק על קורבנות כאלה הגנה מיוחדת, בהתחשב בעובדה שמעצם טיבן של עבירות מין הן מתבצעות בחדרי חדרים, הדיבור עליהן מביך את הקורבן באופן שמקשה על גילויין. כשהעבירות מתבצעות מרחוק באמצעות האינטרנט שהיא מדיה פתוחה ואנונימית, משימת הגילוי קשה עוד יותר. ולכן - משמתגלה עבירה, יש ליתן משקל מיוחד לאינטרס ההרתעה על מנת שהתגובה השיפוטית תשמש מסר מרתיע אישי וכללי.

4. יחד עם זאת, בהתחשב בעקרון הענישה האינדיווידואלית הנוהג בשיטתינו, בית המשפט הגוזר את הדין, שוקל נסיבותיו של כל מקרה לגופו ובודק באופן פרטני מהי הדרך היעילה, הנכונה והצודקת להגיע לתוצאה הרצויה. עצם ענישה מחמירה כתגובה למעשה עבירה לא בהכרח משיגה את המטרה וראו בהקשר זה ע"פ 5166/99

בתי המשפט

פ 008467/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 04/01/2009

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

1 **אבו נגימה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350. בהחלט יתכנו מקרים בהם ענישה
2 הנותנת משקל בכורה לתגמול והרתעה גוררת נזק מבלי להביא תועלת חיובית. בעוד
3 ששיקומו של נאשם והחזרתו לתפקוד נורמטיבי מקדמים מאוד אינטרס אישי
4 וציבורי כאחד ולכן הם בין המטרות החשובות של המשפט הפלילי. בע"פ
5 600/02+9384/01 **נססרה ואח' נ' לשכת עורכי הדין**, תק' על' 2004 (4), פסק בית
6 המשפט העליון מפי כב' השופט חשין כדלקמן:

7 **"חברה נאורה ראוי לה שתעשה כיכולתה וכימטבה לשקם עבריו,**
8 **עבריו כל שהוא. עבריו עבריו ודרך שיקומו שלו. שיקום שצלח הוא**
9 **בבחינת זה נהנה וזה נהנה: נהנה העבריו שחיו שוקמו ונהנית החברה**
10 **שעשתה טוב ומנעה רע נוסף."**

11 5. עיינתי בפסקי הדין שהגישו ב"כ הצדדים, כולל גזרי הדין שהושתו על נאשמים
12 אחרים בפרשה. אינני משוכנעת שניתן לגזור מהם גזירה שווה בהקשר לנאשם. לכל
13 מקרה ייחודיות ספציפית, בהתחשב בנסיבותיו של כל אחד מהנאשמים, הנסיבות
14 והגורמים שהניעו אותו לבצע את המעשים האסורים, האחריות שקיבלו על עצמם,
15 במחויבות להליך טיפולי, הצלחת הטיפול והערכת מסוכנות עתידית. בהקשר זה
16 ראויה לציטוט פסקה מגזר דינה של כב' השופטת עדנה ארבל בע"פ 11699/05, **סרפו**
17 **נ' מדינת ישראל**, תק-על 2008(2), 3957, עמ' 3962.

18 **"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת**
19 **איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של**
20 **הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי**
21 **מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש**
22 **בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע**
23 **מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה**
24 **לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין**
25 **נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד יימצא**
26 **ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי**
27 **ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד**
28 **בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש**
29 **נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי."** (כמו כן ראו המובאות
30 שם).

31 6. יותר מפעם הבעתי דעתי, שבעבירות חמורות לא ראוי להסתפק במאסר קצר. ענישה
32 כזאת מחטיאה את מטרותה ופוגעת באינטרס האישי והציבורי כאחד. את הנאשם
33 היא עלולה לעקור ממסלול החיים שהצליח לבנות לעצמו מאז ביצוע העבירה, ועד

בתי המשפט

פ 008467/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 04/01/2009

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

למועד גזר הדין, לפגוע קשה בו ובבני משפחתו, תוך הרס התקדמותו לכיוון שיקומו.
בציבור עשויה להתפרש ענישה מקלה וסלחנית של בית המשפט למבצעי עבירות
חמורות ולערער את האמון בשלטון החוק.

7. קודם שאקבע מה דינו של הנאשם, מוצאת אני לציין את הידוע לכל – יש בכוחה של
התקשורת לתרום תרומה מבורכת לגילוי עבירות וחשיפת עבריינים. במדינה
דמוקרטית על התקשורת לבצע תפקידה במקצועיות מוסרית, לדווח על חדשות מבלי
שתיצור אותן. דיווח עיתונאי אין בו להפקיע את זכויותיהן של נשואי הכתבות ולכן
התחקירנים מחוייבים לתת לזכויות הפרט את המשקל המידתי הקבוע בחוק. דברים
אלו נכונים במיוחד, בהתחשב ברוחב הפריסה של התקשורת הטלוויזיונית
והפוטנציאל ההרסני שגלום בה. **אין** להשלים עם מציאות בה מוכרע דינו של אדם
לשבט או לחסד באמצעות התקשורת, ללא בקרה של גורמי אכיפה מוסמכים. עבודה
עיתונאית שמתנהלת במוסריות כנדרש, לא נפגעת כאשר גילוי ראשוני של עבירה
נשאר חסוי והמשך הטיפול מועבר למשטרת ישראל, האמונה על חקירות פליליות,
מיומנת בהן ויודעת כיצד להפעיל סוכן מדיח. רק עם התגבשותו של חומר חקירה
בסיסי לבדיקת התשתית ראייתית ופנייה לבית המשפט, יתאפשר הפרסום שיקדם
את זכות הציבור לדעת, שבשמה פועלת התקשורת.

8. במקרה שבדיון אני מצטרפת ללא היסוס לדעתו של חברי לערכאה, כבוד השופט
אפרתי, באשר למעורבות יתר של הממלכה השביעית, כשהתנהלותו האקטיבית מאוד
של ערוץ 10, והפרסום בשלב מקדמי פגעו מאוד בנאשם.

9. באשר לנאשם, חרף עבירת הניסיון החמורה שביצע, בהתחשב בהודאתו, עברו הנקי,
חרטתו, ההפנמה שהפנים את הפסול שבמעשיו, הפגיעה והנוק הקשים שנגרמו לו
מהפרסומים המאסיביים, מעצר הבית הממושך, בן ארבעת החודשים, הליך טיפולי
שעבר, שהביאו להבנת חולשותיו והכלים שסיגל לעצמו להימנע מלחזור על מעשיו, כך
שאיננו מסכן את הציבור, וחוסר התועלת שבהטלת מאסר לא ארוך, מצדיק העדפת
האינטרס השיקומי, שהצלחתו מקדמת את תכליתו הרחבה של המשפט הפלילי, כפי
שאני רואה אותו, דהיינו להביא הנאשם לתפקוד נורמטיבי לטובתו ולטובת האינטרס
הציבורי כאחד, לא פחות מאשר את האינטרס האישי של הנאשם.

סוף דבר - אני גוזרת כדלקמן:

- א. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור
עבירה מהעבירות נשוא הרשעתו בתיק זה.
- ב. אני מעמידה את הנאשם במבחן למשך 24 חודשים.

בתי המשפט

פ 008467/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 04/01/2009

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

- 1 ג. הובהרו לנאשם תוצאות אי עמידתו במבחן.
- 2 ד. קנס בסך 4500 ₪ או 65 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 9 תשלומים
- 3 חודשיים שווים ורצופים, החל מ- 1.2.2009 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- 4 ה. המזכירות תשלח העתק החלטה זו לשירות המבחן.
- 5
- 6 הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
- 7
- 8 ניתנה היום, ח' בטבת, תשס"ט (4 בינואר 2009), במעמד הצדדים.
- 9
- 10

דורית רייך-שפירא, שופטת

קלדנית: אורלי אמברצי